

FOLKETINGET

Europaudvalget

Referat

af 29. europaudvalgsmøde

Dato: onsdag den 20. marts 2019

Tidspunkt: mødet startede kl. 10.55

Sted: vær. 2-133

Til stede: Erik Christensen (S), formand, Kenneth Kristensen Berth (DF), næstformand, Jan E. Jørgensen (V), Peter Hummelgaard Thomsen (S), Søren Søndergaard (EL), Nikolaj Villumsen (EL), Rasmus Nordqvist (ALT) og Merete Scheelsbeck (KF).

Desuden deltog: statsminister Lars Løkke Rasmussen og kultur- og kirkeminister Mette Bock.

L Punkt 1. Forelæggelse af møde i Det Europæiske Råd (artikel 50) den 21. marts 2019

Punktet blev forelagt for lukkede døre.

Punkt 2. Forelæggelse af møde i Det Europæiske Råd den 21.-22. marts 2019

Det Europæiske Råd 21-22/3-19 – bilag 5 (brev om fremtidens indre marked)

Det Europæiske Råd 21-22/3-19 – bilag 4 (rev. udkast til rådskonklusioner (fortroligt))

Det Europæiske Råd 21-22/3-19 – bilag 2 (udkast til retningslinjer for konklusioner (fortroligt))

Det Europæiske Råd 21-22/3-19 – bilag 1 (udkast til kommenteret dagsorden (fortroligt))

Statsministeren: Årets første DER-møde indledes den 21. marts med drøftelsen om Brexit, som vil tage det meste af opmærksomheden, og som vi diskuterede under punkt 1. Den efterfølges af en arbejdsmiddag, hvor vi skal diskutere EU's forhold til Kina. Den 22. marts starter festligt med en kort ceremoni sammen med Norge, Island og Liechtenstein for at markere 25-året for EØS-samarbejdet. Herefter vil vi behandle det europæiske semester, udviklingen i det indre marked, EU's klimapolitik og indsatsen for at undgå desinformation i forbindelse med europaparlamentsvalget den 23.-26. maj.

Brexit

Om Brexit kan jeg her under det åbne punkt kort sige, at vi i talende stund afventer et britisk ønske om forlængelse af artikel 50-proceduren. EU-27 tager stilling til den, når vi ved, hvor lang en forlængelse de ønsker, og når vi kender begrundelsen.

Kina

Det næste punkt vil være en middagsdrøftelse om Kina på baggrund af den meddelelse om EU's forhold til Kina, som Kommissionen og EU's Udenrigstjeneste har fremlagt i sidste uge, og som er offentligt kendt. Meddelelsen er baseret på EU's kinastrategi fra 2016 og opstiller en række forslag til, hvordan EU bør samarbejde med Kina både som partner, konkurrent og rival.

Det er klart, at vi i EU løbende skal vurdere, hvordan vi bedst varetager vores interesser over for Kina, for tingene står ikke stille, og Kina er et andet land nu end for bare få år siden. Fra dansk side støtter vi overordnet budskaberne i den fælles meddelelse – både om mulighederne for et tættere samarbejde og om udfordringerne med de områder, hvor EU og Kina ikke ser ens på tingene, f.eks. når det gælder menneskerettigheder og statsdrevet industripolitik.

Derfor forventer jeg også, at en del af drøftelsen om Kina kommer til at foregå på baggrund af det industrimanifest, Frankrig og Tyskland har fremlagt for kort tid siden. Manifestet skal ses i lyset af, at Kina spiller en stadig større rolle på verdensmarkedet og i Europa. Det er vigtigt og relevant at diskutere, hvordan vi håndterer den påvirkning, Kinas statsstøttede industri og konkurrenceforvridende tiltag har på Europa – og det er ikke mindst vigtigt, at diskussionen føres mellem de europæiske lande, og at vi undgår en situation, hvor hvert land skal finde sin egne svar på de spørgsmål. Vi skal grundigt overveje, hvad der er de rigtige svar. Set med mine øjne er løsningen ikke, at europæiske virksomheder skal udsættes for mindre konkurrence og

have bedre statsstøttemuligheder. Det er ikke det bedste gensvar, vi kan give på en situation, hvor vi mener, at der er problemer med statsstøtte og konkurrenceforvridning. Ideelt set er det bedste gensvar at stå fast på åbne markeder og effektive konkurrenceregler. Det er i dansk interesse, fordi Danmark er en lille, åben økonomi, der lever af samhandel med resten af verden. Men det er en balancegang, for samtidig skal vi ikke være naive, hvad angår dansk og europæisk interessevaretagelse.

Kenneth Kristensen Berth mente, at Kinas illoyale handelspraksis og statssubsidiering af virksomheder udgjorde et stadig større problem, og det var urimeligt, når Kina syntes at negligere omverdenens kritikpunkter. Det var godt, at stats- og regeringscheferne skulle drøfte, hvordan man kunne imødegå det. Men statsministeren nævnte ikke så meget om en række andre aktuelle kritikpunkter, man kunne rejse over for Kina. Udviklingen i landet over de senere år havde været urovækkende. Der var en periode, hvor det gik bedre, men under præsident Xi Jinping syntes meget at gå i den forkerte retning. Det gjaldt både menneskerettighedssituationen og Kinas opførsel over for andre lande i regionen. Ville statsministeren sørge for at bringe følgende emner op på mødet?:

- arbejdslejre for politiske fanger i Kina;
- forfølgelsen af Falun Gong og andre religiøse mindretal;
- den stigende aggressivitet i fremfærden over for demokratiforkæmpere i Hongkong;
- handel med indsattes organer, som en ny rapport netop havde dokumenteret stadig fandt sted;
- afskaffelsen af begrænsningen på, hvor længe den kinesiske præsident kan sidde på posten, med det resultat at Xi Jinping kunne blive posten på livstid, og
- Kinas stadig mere aggressive fremfærd over for Taiwan.

Statsministeren fandt Kenneth Kristensen Berths kritikpunkter relevante, men hver af de 28 mødedeltagere kunne ikke bringe alle relevante temaer på bane med en sådan passion og detaljerighed, for så kunne DER-mødet ikke begrænses til 2 dage. Han ville dog sørge for under middagsdrøftelsen at opfordre til, at EU udnyttede det forestående topmøde til at tage menneskerettighedssituationen og andre vanskelige emner op med Xi Jinping.

Det indre marked

Statsministeren: Drøftelserne den 22. marts regner jeg med vil begynde med den fremtidige indretning af det indre marked. Regeringen har sammen med 16 andre lande fremlagt et ambitiøst forslag til, hvordan vi kan modernisere det. Andre lande har også spillet ind.

Overordnet handler det om, at vi skal væk fra den traditionelle silotænkning med opdelingen mellem varer og tjenesteydelser, mellem det analoge og det digitale. Vi skal sætte os i virksomhedernes sted og indrette reglerne ud fra deres perspektiv. Vores virksomheder opererer allerede i den digitale tidsalder, hvor varer, tjenesteydelser og digitale tjenesteydelser i høj grad er sammensmeltet.

Vi lægger også vægt på, at man skal fokusere mere på korrekt implementering og effektiv håndhævelse af de fælles regler på tværs af grænserne. Det er ikke noget nyt dansk synspunkt, men heldigvis deles det efterhånden af flere og flere lande. Det gælder om ikke altid at udarbejde nye regler og initiativer, men nok så meget om at få udført de ting, man allerede har besluttet, og sikre, at folk efterlever dem ensartet for at sikre en fair og lige konkurrence.

I takt med at serviceøkonomien udvides, er der også en risiko for, at vi kommer til at se flere sager om misbrug og omgåelse af reglerne under den frie bevægelighed, og at rimelige forhold om udbetaling af velfærdsydelse bliver et endnu vigtigere spørgsmål. Derfor vil jeg benytte anledningen til at fremhæve vigtigheden af det danske synspunkt om, at fri bevægelighed skal foregå på en fair og ordentlig måde.

EU's handelspolitik

Jeg forventer også, at vi kommer til at drøfte EU's handelspolitik. Der skal ikke herske tvivl om, at vi fra dansk side ser et klart behov for at fastholde EU som et åbent marked, der drager fordel af globaliseringen og samhandel med vigtige markeder. Det er meget vigtigt, at vi fastholder det udgangspunkt. Når det er sagt, er det også klart, at vores handel med omverdenen skal foregå på nogenlunde lige konkurrencevilkår. Jeg håber derfor, at vi på mødet kan blive enige om, at vi fra europæisk side nu kommer videre i dialogen med USA om nye handelsaftaler.

Det gælder for begge sider af Atlanten, at der er en klar økonomisk gevinst at hente ved en tættere samhandelsrelation. Ud over det rent pekuniære har det betydning for, hvem der sætter standarderne i verden fremover. Hvis vi integrerede vores økonomier lidt mere hen over Atlanten, ville vi stadig have en standardsættende størrelse.

Det europæiske semester

På mødet skal vi også vedtage de generelle økonomiske og politiske retningslinjer for EU-landene og eurozonen – det, der kaldes det europæiske semester. Jeg forventer ingen stor substansdiskussion, men man kan sige, at det går relativt godt i Europa for tiden med en pæn vækst i alle EU-lande og en ledighed, der er faldet til niveauet før krisen. Til gengæld har dampen de seneste måneder været ved at gå lidt af kedlerne: Kommissionen forventer ganske vist, at væksten vil fortsætte i de kommende år, men i et afdæmpet tempo. Når prognosen ser sådan ud, skyldes det bl.a. usikkerhed på grund af Brexit, frygt for mulige handelskonflikter og det, at nogle lande på trods af høje konjunkturer vedbliver at have en høj gæld, store underskud – også strukturelle underskud – og høj ledighed, især blandt de unge. Vi skal forberede os godt på at møde de udfordringer, så vi ikke løber ind i nye problemer i EU på længere sigt. Det gælder også herhjemme, om end i mindre grad.

Nikolaj Villumsen spurgte, om statsministeren ville udnytte diskussionen om den europæiske økonomi til at bringe emnet skattely på dagsordenen. De europæiske samfund gik glip af milliarder ved, at selskaber gemte penge væk i skattely – penge, som kunne være blevet brugt på fælles velfærd. Det var glædeligt, at statsministeren havde meldt ud, at Venstre nu gik ind for

en fælles bundgrænse for selskabsskatten. Det havde Enhedslisten talt for i mange år, men mødt modstand mod fra skiftende regeringer. Havde statsministeren bedt om, at skattely blev et emne på DER-mødet?

Statsministeren svarede, at skattely ikke var på dagsordenen. Han stod bag den melding, han havde givet på Venstres landsmøde som afsæt til partiets valgkamp forud for europaparlamentsvalget, og ville sørge for at arbejde for en fælles bundgrænse under selskabsskatten i de rette sammenhænge.

Nikolaj Villumsen var forundret over, hvorfor skattely ikke indgik i en aktuel diskussion af den økonomiske situation i Europa. Skattely handlede da om noget om konsekvenser for økonomien. Han gentog sit spørgsmål om, hvorvidt statsministeren havde bedt om at få emnet bragt op på mødet. Var han i givet fald blevet afvist?

Søren Søndergaard undrede sig også over statsministerens svar. Uden at citere fortroligt materiale kunne Søren Søndergaard godt afsløre, at begrebet fair konkurrence fremgik af mødedokumenterne. Hvordan kunne man diskutere fair konkurrence på det indre marked uden at inddrage skattely, når de værste skattely fandtes inden for EU?

Han blev også nødt til at spørge, om statsministeren havde tænkt sig at rejse sagen om dagpengesystemet, for det var også et eksempel på unfair konkurrence på det indre marked, når danske borgere skulle betale høje bidrag til dagpengesatser i en dansk a-kasse, mens det for andre EU-borgere i landet var en del af ens naturlige rettigheder som arbejdstager.

Statsministeren holdt muligheden åben for, at han ville sige noget om skattely på mødet, hvis han fik ordet under det relevante punkt, men han ville ikke binde sig til at holde en brandtale om det, når det ikke var et tema.

Hvad angik dagpengespørgsmålet, var det statsministerens agt at omtale det, han selv kaldte rimelighedsdagsordenen. Regeringen var ikke tilfreds med udfaldet om, at EU-borgere i Danmark kunne få dagpenge allerede efter 1 måned, og den dagsorden indgik i regeringens arbejde med tidlig påvirkning af den nye Kommission. Der var defineret emneområder, som regeringen forsøgte at byde ind med, ikke mindst balancen mellem fri bevægelighed, rimelighed og fairness. Danmark ville ikke gå rabundus, men det var et spørgsmål om befolkningens oplevelse af retfærdighed og i sidste ende dens støtte til opretholdelsen af det indre marked.

Nikolaj Villumsen indvendte, at stats- og regeringscheferne hver især forbereder emner, de vælger at prioritere på DER-møderne. Det lod til, at statsministeren ikke havde forberedt at tale om skattely, men så meget desto mere glædeligt var det, at han nu holdt muligheden åben for at nævne det, og at han havde tænkt sig at omtale dagpengespørgsmålet.

Peter Hummelgaard Thomsen mindede om, at statsministeren ikke var den eneste, der havde flyttet sit synspunkt om en fælles bundgrænse for selskabsskatten i EU. Det gjaldt også den

tyske regering, ikke mindst finansminister Olaf Scholz. Havde statsministeren en kommentar til gårsdagens kompromis om forordning 883? Og overvejede regeringen at aktivere traktatens nødbremse?

Statsministeren svarede, at kompromiset om forordning 883 ikke passede med regeringens prioriteter. Det ville dog være usagligt at anvende traktatens nødbremse, fordi de statsfinansielle konsekvenser var relativt beskedne. Men regeringen gav sig ikke uden kamp: Snart kom der et nyt Europa-Parlament og en ny Kommission, som det gjaldt om at fastholde den danske dagsorden over for – ikke for at fremture, men fordi det var vigtigt at holde liv i debatten. Man kunne se, at diskussionen om velfærdsydelse og indeksering af børnecheck flyttede sig. Der var to lag i diskussionen: Det, stats- og regeringscheferne hver især mener, fordi det forventes af dem, alt efter hvilket land de repræsenterer, og så deres personlige politiske synspunkter. Der ville komme masser af muligheder hen ad vejen, hvor man kunne bringe de spørgsmål op igen, ikke mindst når forhandlingerne om MFF'en begyndte for alvor.

EU's langsigtede klimastrategi

Statsministeren: Jeg håber, at vi får god tid til at drøfte EU's langsigtede klimastrategi. Kommissionen har som bekendt præsenteret en vision om et klimaneutralt EU i 2050. Det er helt på linje med den aktuelle danske politiske målsætning om at være uafhængige af fossile brændstoffer i 2050. Vi kan godt være stolte over, at Kommissionen nu foreslår, at den danske målsætning bliver fælles for EU-landene. Men nu gælder det om at få de andre lande med. Derfor vil mit klare budskab være, at vi skal sætte den kurs, som svarer til Parisaftalens målsætning om at undgå en temperaturstigning på mere end 1,5 grader. Jeg vil ikke lægge skjul på, at det bliver vanskeligt at få alle lande med. Mange af dem forholder sig fortsat afventende og taler stadig om klima med udgangspunkt i vilkårene for industrien og konkurrencen og med en bekymring for konsekvenser i form af social ulighed. Jeg har tænkt mig at fremføre, at omkostningerne ved ikke at bremse klimaforandringerne i tide langt kommer til at overstige omkostningerne ved at handle. Dertil vil jeg fremhæve, at den grønne omstilling er en mulighed for at skabe vækstindustrier med fremtidssikre job i Europa, og Danmark jo er et enestående godt eksempel på, at disse ting kan gå hånd i hånd.

Vi må se, hvor langt diskussionen bringer os denne gang. Jeg skal nok gøre mit for at trække det længst muligt i dansk og grøn retning. Hvis vi ikke kan få alle lande med nu, må vi i det mindste arbejde for at få lagt et spor, der peger længst muligt i den rigtige retning. Og så må vi holde fast i sagen, for det er en dagsorden, vi ikke kommer uden om. Vi skal genforpligtes efter valget af en ny kommission, ligesom det nye Europa-Parlament skal genforpligtes.

Rasmus Nordqvist mindede om, at der få dage før mødet havde fundet store demonstrationer sted over hele Europa med et opråb fra børn og unge om handling for at begrænse menneskets indvirkning på klimaforandringerne. Det opråb måtte politikerne sørge for at svare på. Statsministeren burde på mødet fremføre, at målsætningen om klimaneutralitet i 2050 var en no-brainer, da den bare fulgte konklusionerne i rapporten fra FN's klimapanel fra efteråret 2018 og i øvrigt var, hvad landene allerede havde skrevet under på i Parisaftalen. Europa måt-

te som en rig verdensdel have mere ambitiøse målsætninger end verden som helhed. Statsministeren kunne desuden nævne, at klimakrisen ikke bare var en mulighed for at skabe vækst i kraft af den grønne omstilling, men også for at skabe det gode samfund, hvor man arbejder sammen, og en mulighed for at styrke EU-samarbejdet. Man må godt gå op på de høje nagler for at komme de mange europæiske demonstranter i møde.

Statsministeren svarede, at det muligvis var en no-brainer, men i så fald var Europas lederhjerner indrettet anderledes, for det var ikke en no-brainer i europæisk sammenhæng. Et var, at han og Rasmus Nordqvist kunne sagtens blive enige om, at Parisaftalen skulle efterleves; noget andet var de politiske realiteter i andre lande. Her troede statsministeren på det gode eksempel: At Danmark kunne vise, at bekæmpelse af klimaforandringer kan gå hånd i hånd med velstand, vækst og jobskabelse.

Rasmus Nordqvist medgav, at der ikke i alle EU-lande var konsensus om, at Parisaftalen skulle efterleves. Det var fint, hvis regeringen viste det gode eksempel, og hans kommentar var ikke en kritik af statsministeren. Men det var samtidig vigtigt at pege på, at 2050-målene måske nok var politisk revolutionerende, men ifølge videnskaben også slet og ret nødvendige.

Desinformation

Statsministeren: Endelig forventer jeg en kort status over EU's indsats mod desinformation. Især forud for europaparlamentsvalget er det vigtigt, at vi gør alt, vi kan for at sætte rammerne for en demokratisk debat. Det er også en diskussion, vi har haft mellem Folketingets partier op mod det kommende folketingsvalg. Jeg forventer, at vi vil vedtage nogle konklusioner, men ikke en egentlig drøftelse af emnet.

FO Punkt 3. Direktivforslag om bedre håndhævelse og modernisering af EU's forbrugerbeskyttelsesregler (ændringsdirektivet)

– *Revideret forhandlingsoplæg*

KOM (2018) 0185

KOM (2018) 0185 – bilag 2 (sammenfatning)

EUU alm. del (18) – bilag 503 (udvalgsmødereferat side 834 FO,
forhandlingsoplæg forelagt EUU 8/2-19)

Kultur- og kirkeministeren (herefter kulturministeren): Erhvervsministeren forelagde i februar 2019 direktivforslaget om bedre håndhævelse og modernisering af EU's forbrugerbeskyttelsesregler til forhandlingsoplæg for Europaudvalget. Det skete forud for rådsmødet for konkurrenceevne (indremarkedsdelen) den 18. februar 2019. Europa-Parlamentet har imidlertid meget sent i forhandlingsprocessen med Rådet fremlagt et forslag til et nyt punkt i annekset til direktivet om urimelig handelspraksis. Det punkt skal læses i sammenhæng med direktivets artikel 5, stk. 1, som forbyder urimelig handelspraksis. Parlamentets forslag var ikke en del af Kommissionens oprindelige forslag og indgik derfor heller ikke i forhandlingsoplægget fra februar. Jeg forelægger derfor i dag et supplerende forhandlingsoplæg, der vedrører forbrugerbeskyttelse i forbindelse med køb og videresalg af billetter til idræts- og kulturarrangementer.

Efter at det rumænske formandskab den 1. marts 2019 fik mandat til at indlede trilogforhandlinger med Europa-Parlamentet om direktivforslaget, indledte formandskabet et arbejde med at få en endelig aftale på plads i morgen den 21. marts. Konkret har Parlamentet foreslået, at det skal forbydes at videresælge billetter til en højere pris end købsprisen, hvis – og kun hvis – billetterne er erhvervet ved at bryde eventuelle regler for billetkøbet. Der siges i kompromisforslaget intet om, at det i sig selv skal være ulovligt at videresælge billetter til mere end købsprisen.

Jeg skal bemærke, at direktivforslaget lægger op til totalharmonisering, således at der ikke vil kunne fastsættes nationale særregler på området.

Forholdet er af særlig interesse for Danmark, da vi i mange år har haft en lovgivning på Kulturministeriets område, som gør det både ulovligt og strafbart at udbyde og videresælge billetter til idræts- og kulturarrangementer til mere end købsprisen.

Hensigten med Parlamentets kompromisforslag er at øge forbrugerbeskyttelsen på området på tværs af EU. Det hilser regeringen sådan set velkomment, men desværre har Parlamentets kompromisforslag en meget negativ slagside for den danske forbrugerbeskyttelse. Hvis forslaget vedtages, vil det nemlig betyde, at udbud og videresalg af billetter med fortjeneste i vid udstrækning vil blive lovliggjort, hvilket er dårligt nyt for den danske forbruger.

Det er imidlertid en vigtig prioritet for regeringen, at den eksisterende stærke forbrugerbeskyttelse opretholdes i Danmark, og at det altså ikke gøres muligt at udbyde og videresælge billetter med fortjeneste i Danmark.

Det er ikke kun regeringen, der finder det vigtigt. Området er også genstand for stor bevågenhed hos både forbrugere, kulturbranche og politikere. I juni 2018 var jeg således i samråd i Folketingets Kulturudvalg sammen med erhvervsministeren og justitsministeren, hvor vi skulle forklare, hvad vi gjorde for at bekæmpe det stadigt stigende problem med videresalg til overpris af billetter til populære begivenheder som f.eks. Roskilde Festivalen.

Netop fordi der er tale om et væsentligt forhold, har regeringen i disse dage arbejdet intenst på at finde et for Danmark tilfredsstillende kompromis. Det er håbet, at vi lander på en fælles løsning, der kan imødekomme vores bekymringer.

FO Det er baggrunden for, at jeg i dag ønsker at revidere regeringens forhandlingsoplæg, så det også omfatter videresalg af billetter, idet regeringens holdning ellers er uændret og som forelagt af erhvervsministeren den 8. februar 2019.

Regeringen vil i det lys lægge afgørende vægt på, at der i forbindelse med en regulering af videresalg af billetter opnås en løsning, der betyder, at man kan opretholde den høje danske forbrugerbeskyttelse, jævnfør den nugældende lovgivning. Det håber jeg på udvalgets opbakning til.

Jeg vil gerne tilføje, at jeg for en times tid siden i Kulturudvalget blev spurgt af Enhedslistens Søren Søndergaard, om det var muligt for Enhedslisten kun at støtte den del, der handler om videresalg af billetter, selv om partiet i februar 2019 var imod det oprindelige forhandlingsoplæg. Det svarede jeg ja til, men efterfølgende konsulterede jeg Udenrigsministeriet, og det er ikke muligt. Derfor skal Enhedslisten tænke sig godt om, før partiet stemmer. Jeg beklager misforståelsen.

Formanden gjorde opmærksom på, at sekretariatet ikke var enig i Udenrigsministeriets vurdering af, at partierne ikke kunne tage stilling udelukkende til dagens forhandlingsoplæg. Han opfordrede derfor Enhedslisten til at tage stilling til den del, der blev forelagt, hvorefter det måtte afklares bag linjerne, om Folketinget eller Udenrigsministeriet havde ret.

Rasmus Nordqvist mente, at Europa-Parlamentets nye punkt i annekset måtte skyldes uvidenhed om de danske regler, for Parlamentet ønskede normalt at højne forbrugerbeskyttelsen. Ifølge samlenotatet var det sandsynligt, at man i sidste ende kunne opnå en løsning, og at andre lande var opmærksomme på problemet. Var de lande tilstrækkeligt mange til at blokere for det nye punkt? Og hvordan havde Parlamentet reageret på oplysningen om de danske regler?

Kenneth Kristensen Berth mente, at sagen tydeligt viste det problematiske ved totalharmonisering, for det betyder, at man trawler hen over landenes regler, som ellers kan være ganske udmærkede, uden at landene har mulighed for at stille noget op. På dette afgrænsede område indtog ministeren det rigtige standpunkt, hvor man stod vagt om udmærkede danske regler, så man kunne undgå, at titlen "billethaj" fremover kunne stå på folks visitkort. Dansk Folkeparti kunne derfor støtte forhandlingsoplægget.

Han spurgte, om forslaget skulle vedtages med enstemmighed, og om der i modsat fald tegnede sig et blokerende mindretal.

Søren Søndergaard var ked af Udenrigsministeriets besked om, at partiet ikke kunne nøjes med at støtte den supplerende del af forhandlingsoplægget. Historikken var, at Kommissionen havde fremlagt et godt forslag, som Enhedslisten støttede, men regeringen havde i sit forhandlingsoplæg udvandet forbrugersikkerheden. Det førte til kritik fra bl.a. Forbrugerrådet Tænk, og Enhedslisten endte med ikke at bakke op om forhandlingsoplægget. Det kunne partiet stadig ikke, men det kunne dog støtte regeringens position, lige hvad angik den supplerende del, som blev forelagt på dagens møde. Om han kunne støtte dagens forhandlingsoplæg, kom derfor an på, om Udenrigsministeriet eller Folketinget havde ret.

Jan E. Jørgensen gav en forklaring på, at Venstre støttede forhandlingsoplægget, selv om der var tale om en fravigelse af liberale principper. Billetmarkedet var præget af billethajer, der typisk opkøbte det meste af lageret og ofte undgår at betale skat, og det skulle man dæmme op over for. Når partiet desuden kunne gå ind for overimplementering, skyldtes det, at den her var resultat af et bevidst valg. Overimplementering er ellers normalt noget, der sker utilsigtet, og noget, der bagefter opdages af embedsmænd.

Kulturministeren svarede Rasmus Nordqvist, at hun lige før mødet havde fået besked om, at der var lydørhed over for den danske bekymring både i Europa-Parlamentet, hos Kommissionen og blandt en række medlemsstater. Med forbehold så det altså ud, som om det kunne lade sig gøre at få det danske forslag igennem. Uanset hvad måtte konsekvensen ikke blive, at den danske forbrugerbeskyttelse blev svækket.

Til Kenneth Kristensen Berth sagde hun, at forslaget skulle vedtages med kvalificeret flertal.

Svaret til Søren Søndergaard lød, at Enhedslistens holdning til det oprindelige forhandlingsoplæg var udtryk for en fair og redelig politisk uenighed. Hun beklagede forvirringen om, hvad der var gældende regler, men hun lærte den først at kende, da formanden tog ordet her på mødet. Om Udenrigsministeriet eller Folketinget havde ret, måtte afklares samme dag, da Parlamentets afstemning fandt sted dagen efter.

Rasmus Nordqvist meddelte, at Alternativet kunne støtte forhandlingsoplægget. Det var pudsig, at regeringen oprindeligt havde været fodslæbende over for et ellers ambitiøst oplæg fra

Kommissionen – og nu kom der så noget mindre ambitiøst, hvor regeringen ville højne forbrugersikkerheden.

Formanden konkluderede, at der ikke var flertal imod den supplerende del af regeringens forhandlingsoplæg, der blev forelagt på dagens møde, idet ingen partier havde ytret sig imod det. Senere samme dag måtte det afklares, om partierne nødvendigvis måtte tage stilling til det samlede forhandlingsoplæg.

Mødet sluttede kl. 12.58.